

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : สุรากับพฤติกรรมเด็กและเยาวชน : กรณีศึกษาในชุมชนจังหวัดพะเยา
คณะผู้วิจัย : ดร.วิจิตรา ปัญญาชัย นางนันทนา ศรีสมบัติ และ นางสาวทรงพิลาส วงศ์ใหญ่
ปีการศึกษา 2550
ทุนสนับสนุน สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ผ่านกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

การวิจัยครั้งนี้มีเป้าหมายเพื่อศึกษา สถานการณ์การดื่มสุรา ปัจจัยที่ทำให้ดื่มสุรา ผลกระทบที่เกิดจากการดื่มสุรา รวมถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาการดื่มสุราของเด็กและเยาวชนในชุมชนจังหวัดพะเยา โดยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาในเขตเมือง กิ่งเมือง องค์กรชุมชน และชนบท พื้นที่ละ 2 ชุมชน มีขั้นตอนคือ 1) การเตรียมการ เป็นการเตรียมผู้วิจัย และเตรียมการเข้าชุมชน 2) การเก็บรวบรวมข้อมูล 3) การคืนข้อมูลให้ชุมชน โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อกระตุ้นให้ค้นหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการดื่มสุราของเด็กและเยาวชน วิธีการรวบรวมข้อมูลใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลหลักคือเด็กและเยาวชนศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับอุดมศึกษา จำนวน 91 คน ผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ผู้นำและคนในชุมชน ผู้สูงอายุ รวมถึงบุคลากรสาธารณสุข ตำรวจ องค์กรภาคประชาชน และภาคเอกชน การวิเคราะห์ข้อมูลเริ่มพร้อมกับการเก็บข้อมูล และทำคู่ขนานกับการตรวจสอบข้อมูลด้วยวิธีสามเส้าด้านข้อมูล ด้านผู้วิจัย และด้านวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นวิเคราะห์เนื้อหาตีความและจัดทำข้อสรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยได้ข้อค้นพบสำคัญ ได้แก่ (1) สถานการณ์การดื่มสุรา พบมีการดื่มครั้งแรกอายุ 13 ปี โดยส่วนใหญ่มาจากการเลียนแบบพ่อแม่ผู้ใหญ่ในชุมชน ซึ่งเป็นชุมชนที่บริโภคสุราในระดับสูงในทุกโอกาส มีลักษณะการดื่ม คือ ดื่มตามเทศกาลงานเลี้ยง ดื่ม 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ และ 4-5 ครั้ง หรือเกือบทุกวันในสัปดาห์ เงินที่ใช้ซื้อสุราในเด็กมัธยมได้มาจากการนำค่าอาหารมาลงขันกัน รวมทั้งข้ออ้างการต้องทำรายงานส่งครู สำหรับกลุ่มอาชีวศึกษา และอุดมศึกษาส่วนหนึ่งใช้เงินทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาของรัฐบาล (2) ปัจจัยที่ผลักดันให้ดื่มสุรา คือ พ่อแม่ผู้ปกครองมีค่านิยมชอบสังสรรค์โดยการดื่มสุราและเวลาดูแลอบรมเด็กและเยาวชนน้อย ทำให้เด็กและเยาวชนห่างไกลจากพ่อแม่ ผลักดันให้เด็กหันไปเที่ยวเตร่ร่วมกลุ่มดื่มสุรา รวมทั้งเด็กและเยาวชนอยากลองอยากรู้ ให้เพื่อนยอมรับ ร่วมกับการมีสุราเสรีในชุมชนทำให้สุราหาง่าย ราคาถูก มีขายทุกสถานที่ (3) ผลกระทบจากการดื่มสุราของเด็กและเยาวชน คือ การทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายกันซึ่งพบได้บ่อยและรุนแรง อุบัติเหตุจากการขับจักรยานยนต์ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย ความขัดแย้งแตกแยกของครอบครัว การลักขโมย การเข้าหายาเสพติด และ (4) แนวทางแก้ไขปัญหา จากข้อเสนอของเด็กและเยาวชน และผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน สรุปได้คือ 1) พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องเป็นแบบอย่างที่ดีและเอาใจใส่ อบรม เลี้ยงดูถูกต้อง เหมาะสม 2) ชุมชน ผู้ใหญ่ ต้องเป็นแบบอย่างที่ดี รับผิดชอบดูแลสร้างมาตรการในการลด ละ เลิกสุราในชุมชน ยกย่องบุคคล /ครอบครัวที่ไม่ดื่มสุรา 3) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งสถานศึกษา หน่วยงานสาธารณสุข ตำรวจ ควรมีกระบวนการให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและโทษของสุรา โดยเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทั้งเด็กและเยาวชน พ่อแม่ ผู้ปกครองที่ดื่มสุรา

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ตัดสินใจเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา
คณะผู้วิจัย : นางสาวพร บุญมี และนางสาวบัวบาน ชะนา

การตัดสินใจเชิงจริยธรรมของพยาบาลเป็นสิ่งสำคัญในการปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งได้รับความสนใจในการอธิบายและระบุถึงคุณลักษณะของพยาบาลที่ดี ตลอดจนอธิบายถึงการปฏิบัติการพยาบาลเชิงจริยธรรม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการตัดสินใจเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี พะเยา และศึกษาความเกี่ยวข้องระหว่างหลักสูตรกับการตัดสินใจเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา ประชากรในการศึกษา เป็นนักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 จำนวน 52 คน และนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์เทียบเท่าปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ชั้นปีที่ 2 จำนวน 69 คน รวมทั้งสิ้น 121 คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบวัดการตัดสินใจในประเด็นจริยธรรมทางการพยาบาลของ เคเตเฟียน ซึ่งมีทั้งหมด 6 สถานการณ์ โดยใช้การตัดสินใจเชิงจริยธรรม ตามหลักวิชาชีพและตามประสบการณ์ทำงานของนักศึกษาพยาบาล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ และสถิติ Chi-Square ผลการศึกษาการตัดสินใจเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล โดยภาพรวมทั้ง 6 สถานการณ์ พบว่า นักศึกษาพยาบาลมีการตัดสินใจเชิงจริยธรรมตามหลักวิชาชีพได้ถูกต้องร้อยละ 76.86 และตามประสบการณ์ ร้อยละ 75.21 เมื่อพิจารณารายสถานการณ์ พบว่า นักศึกษามีพยาบาลมีการตัดสินใจเชิงจริยธรรมได้ถูกต้องมากที่สุด ในสถานการณ์ที่ 5 ซึ่งเป็น กิจกรรมแสดงถึงการแก้ไขปัญหาในภาวะขาดแคลนทรัพยากร ทั้งตามหลักวิชาชีพ และตามประสบการณ์การทำงาน คิดเห็นร้อยละ 90.08 และร้อยละ 94.21 แต่การตัดสินใจเชิงจริยธรรมที่ถูกต้องน้อยที่สุดตามหลักวิชาชีพ พบในสถานการณ์ที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 69.42 และการตัดสินใจเชิงจริยธรรมตามประสบการณ์ในสถานการณ์ที่ 3 คือ การให้โอกาสให้ญาติผู้ป่วยในการตัดสินใจ คิดเป็นร้อยละ 49.59 ส่วนผลการวิเคราะห์เกี่ยวข้องระหว่างหลักสูตรการศึกษา กับการตัดสินใจเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา จำแนกตามสถานการณ์ พบว่า หลักสูตรการศึกษามีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงจริยธรรมตามประสบการณ์ทำงานของนักศึกษาพยาบาล โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ 3 (p-value 0.008) เพียงสถานการณ์เดียว ดังนั้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาลได้มีโอกาสตัดสินใจเชิงจริยธรรมได้ถูกต้องตามหน้าที่ความรับผิดชอบที่สำคัญของพยาบาล ในการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาชีพพยาบาล ควรเน้นให้ทุกรายวิชาทางการพยาบาลสอน โดยใช้สถานการณ์ที่ส่งเสริมการตัดสินใจเชิงจริยธรรมในการพิจารณาให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วย และในการทำงานร่วมกับทีมสหสาขาวิชาชีพ เพื่อเน้นให้นักศึกษาตระหนักถึงความเป็นวิชาชีพของพยาบาล และภาคภูมิใจในวิชาชีพพยาบาล

คำสำคัญ : ตัดสินใจเชิงจริยธรรม ตัดสินใจเชิงจริยธรรมตามหลักวิชาชีพ
ตัดสินใจเชิงจริยธรรมตามประสบการณ์

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อสาขาพยาบาลศาสตร์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในเขตจังหวัดเชียงราย และพะเยา

คณะผู้วิจัย : ดร.กนกวรรณ เอี่ยมชัย และ นางสาวเยาวลักษณ์ มหาสิทธิวัฒน์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสถาบัน ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อสาขาพยาบาลศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตจังหวัดเชียงรายและพะเยา จำนวน 978 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับมีค่า 0.92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อสาขาพยาบาลศาสตร์ที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 6 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การผลิตพยาบาลไปต่างประเทศ การให้ทุนการศึกษาเรียนฟรี 4 ปี ความต้องการให้วิทยาลัยไปแนะแนว ระดับชั้นเรียน ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับการศึกษาของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ตามลำดับ โดยปัจจัยที่ 6 สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจเลือกเรียนต่อสาขาพยาบาลศาสตร์ของนักเรียนได้ร้อยละ 29.60 สำหรับสมการพยากรณ์การตัดสินใจเลือกเรียนต่อสาขาพยาบาลศาสตร์ที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\hat{Y} = 3.388 + .331 X_1 + .247 X_2 + .227 X_3 + .222 X_4 + .216 X_5 + .213 X_6$$

และสมการพยากรณ์การตัดสินใจเลือกเรียนต่อสาขาพยาบาลศาสตร์ที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z' = .481 Z_1 + .360 Z_2 + .331 Z_3 + .324 Z_4 + .314 Z_5 + .310 Z_6$$

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การรับรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลตามทฤษฎีการดูแลมนุษย์ของ
อาจารย์พี่เลี้ยงในแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

คณะผู้วิจัย : นางพวงผกา คำดี นางสมัยพร อาชาล และนางสมศรี ทาทาน

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ และเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตามทฤษฎีการดูแลมนุษย์ ของอาจารย์พี่เลี้ยงในแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา ตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 2-4 และนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตเทียบเท่าปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 257 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ วัดการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พี่เลี้ยง 10 ปัจจัย แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น 0.75 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของ LSD

ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ เกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พี่เลี้ยงในแหล่งฝึกภาคปฏิบัติของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา 3 แหล่ง คือ โรงพยาบาลเชิงราชประชานุเคราะห์ โรงพยาบาลพะเยา และแหล่งฝึกในชุมชน ตามการรับรู้ของนักศึกษายู่ในระดับค่อนข้างสูงถึงระดับสูง และเมื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ของนักศึกษาแต่ละชั้นปีของแต่ละแหล่งฝึก ทุกแหล่งฝึกนักศึกษาแต่ละชั้นปีมีระดับการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พี่เลี้ยงในแหล่งฝึกภาคปฏิบัติที่โรงพยาบาลพะเยายู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\bar{X} = 2.61-2.95$) สำหรับโรงพยาบาลเชิงราชประชานุเคราะห์ อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($\bar{X} = 3.14 - 3.40$) และแหล่งฝึกในชุมชน อยู่ในระดับค่อนข้างสูงถึงสูง ($\bar{X} = 3.19- 3.62$)

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี

พะเยา

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : วัฒนธรรมวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา
คณะผู้วิจัย : นางสาวพินทอง ปินใจ และนางเปรมฤดี ศรีวิชัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวัฒนธรรมวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา ในด้านความเชื่อ ทศนคติ และค่านิยมในด้านการทำวิจัยของอาจารย์ สภภาพี จจุบัน ด้านนโยบาย การบริหารงาน ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย และผลงานวิจัยของอาจารย์

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยปีการศึกษา 2549-2550 จำนวน 32 คน

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์มีประสบการณ์การทำวิจัยในระยะเวลา 10 ปี ที่ผ่าน มา 1-2 เรื่อง/คน งานวิจัยส่วนใหญ่จะเป็นงานวิจัยพื้นฐาน การนำเสนอผลงานวิจัยส่วนใหญ่จะเป็นการนำเสนอในที่ประชุมวิชาการในระดับประเทศ ส่วนในระดับนานาชาติยังไม่มีกรนำเสนอ อาจารย์ได้รับ การอบรมพัฒนาความรู้ ด้านการวิจัยในหลักสูตรระยะสั้นอย่างต่อเนื่องอย่างต่อเนื่องในทุกปี และอาจารย์เห็นว่าในช่วงเวลา 1-5 ปี ข้างหน้าจะต้องทำวิจัยแน่นอน โดยให้เหตุผลว่า ต้องการความรู้และประสบการณ์ทำวิจัยและเพื่อนำ ผลการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอน แต่ก็ยังพบว่าอาจารย์ให้เหตุผลว่าการไม่คิดที่จะทำวิจัยเนื่องจากไม่มี เวลา แม้ว่า วิทยาลัยจะมีนโยบายและให้การสนับสนุนทุนก็ตาม

ในด้านความเชื่อและทศนคติ อาจารย์เห็นว่าควรทำวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาการเรียน การสอน มากกว่าเงินตอบแทนที่ได้รับและให้เหตุผลว่างานวิจัยเป็นภารกิจสำคัญควบคู่ไปกับการสอนและเชื่อ ว่าความเป็นเลิศทางด้านวิชาการของสถาบันขึ้นอยู่กับกรทำวิจัยของอาจารย์ และการทำวิจัยเป็นปัจจัยของ ความก้าวหน้าในตำแหน่งวิชาการของอาจารย์เอง ช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ของอาจารย์ในฐานะเป็น ผู้ทรงคุณวุฒิ สำหรับในด้านปัจจัยเอื้อต่อการทำวิจัยอาจารย์เห็นว่าตัวอาจารย์เองเป็นผู้ที่มีความรู้ด้านระเบียบ วิธีวิจัยและมีโอกาสได้เพิ่มพูนประสบการณ์และศึกษาจากการทำงานวิจัยอย่างสม่ำเสมอทุกปี นอกจากนี้ วิทยาลัยได้ให้ความสะดวกในการให้บริการการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในการทำวิจัยและจัดสรรงบประมาณ การทำวิจัยอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง ส่วนในด้านการพัฒนาระบบฐานข้อมูลพร้อมที่จะนำมาใช้ใน การวิจัยและการจัดห้องปฏิบัติการเพื่อการวิจัยให้แก่อาจารย์อย่างเหมาะสม วิทยาลัยควรมีการพัฒนาเพื่อสนับสนุนการ วิจัยต่อไป

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตบัณฑิตพยาบาลและพัฒนานุเคราะห์ด้านสุขภาพของ
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา ปีงบประมาณ 2549

คณะผู้วิจัย : นายนครินทร์ นันทฤทธิ และนางพัชรบูรณ์ ศรีวิชัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยการผลิตบัณฑิตพยาบาลและพัฒนา
บุคลากรด้านสุขภาพของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา ปีงบประมาณ 2549 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ประกอบด้วย 1) แบบบันทึกข้อมูลต้นทุนค่าแรง 2) แบบบันทึกข้อมูลต้นทุนค่าวัสดุ และ 3) แบบบันทึก
ข้อมูลต้นทุนค่าลงทุน โดยทำการเก็บข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2548- 30 กันยายน พ.ศ.2549
จำแนกหน่วยต้นทุนออกเป็นหน่วยต้นทุนหลักและหน่วยต้นทุนสนับสนุน กระจายต้นทุนจากหน่วยต้นทุน
สนับสนุนให้แก่หน่วยต้นทุนหลักโดยใช้การกระจายต้นทุนแบบ Step-down Allocation Method และใช้
สัดส่วนภาระงานเป็นเกณฑ์กระจายต้นทุนสู่กิจกรรม

ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนเฉลี่ยต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิตพยาบาลของวิทยาลัยพยาบาลบรมราช
ชนนี พะเยา เป็นจำนวนเงิน 63,380.84 บาท ต่อคนต่อปี เมื่อแยกตามหลักสูตรพบว่า ต้นทุนต่อหน่วยใน
การผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต เป็นจำนวนเงิน 65,618.93 บาท ต่อคนต่อปี และหลักสูตร
ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์เทียบเท่าปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) เป็นจำนวนเงิน 54,712.62 บาท ต่อคน
ต่อปี

ส่วนต้นทุนต่อหน่วยในการพัฒนานุเคราะห์ด้านสุขภาพของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา
โดยแยกตามกิจกรรมพบว่าต้นทุนต่อหน่วยของกิจกรรมการบริการวิชาการ เป็นจำนวนเงิน 2,255.09 บาท
ต่อคนต่อปี และต้นทุนต่อหน่วยของการประชุม/อบรม เป็นจำนวนเงิน 12850.14 บาทต่อคนต่อปี

พะเยา

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี

พะเยา

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : กระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาอนามัยชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาโรคความดันโลหิตสูงและเบาหวาน

คณะผู้วิจัย : นางสาวจันทร์จิรา จันทรบค และ นางคณภา หงษ์ทอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาให้ชุมชนดำเนินการแก้ไขปัญหาโรคความดันโลหิตสูงและเบาหวานในชุมชน โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมในการดำเนินการแก้ไขปัญหา โดยเลือกพื้นที่ในการวิจัยแบบเจาะจง คือ ชุมชน หมู่ 8 บ้านสันแก้ว อำเภอมือง จังหวัดพะเยา โดยศึกษาในประชาชนกลุ่มเสี่ยงตั้งแต่อายุ 40 ปีขึ้นไป จำนวน 198 คน กลุ่มแกนนำอาสาสมัครสาธารณสุขชุมชน จำนวน 16 คน และ กลุ่มผู้ป่วยที่เป็นโรคความดันโลหิตสูงและโรคเบาหวาน จำนวน 36 คน โดยศึกษาในระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน ถึง 28 ธันวาคม 2549 คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วมเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1) การทำความเข้าใจปัญหา 2) การกำหนดรูปแบบการแก้ไขปัญหา 3) การปฏิบัติการแก้ไขปัญหา และ 4) การประเมินผลโครงการ การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพนำเสนอเป็นรูปความเรียง และสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วยข้อมูลทางระบาดวิทยา วิเคราะห์โดยใช้ดัชนีอนามัย ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ความรู้และพฤติกรรมการปฏิบัติตัวเรื่องโรคความดันโลหิตสูง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ ทำการเปรียบเทียบระดับความรู้ และ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ ทำการเปรียบเทียบระดับความรู้ และทัศนคติ ก่อนและหลังการปฏิบัติการกิจกรรมแก้ไขปัญหาโรคความดันโลหิตสูงและเบาหวานในชุมชนด้วย วิธีการเปรียบเทียบ Dependent t-test และ เปรียบเทียบพฤติกรรมก่อนและหลังการปฏิบัติตน ด้วยวิธีการเปรียบเทียบ ไคส์แควร์ (χ^2)

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มเสี่ยง และ กลุ่มผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงและเบาหวาน มีความรู้ ทัศนคติ ที่ถูกต้องเพิ่มขึ้นกว่าก่อนดำเนินกิจกรรมแก้ไขปัญหามีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยในทั้งสองกลุ่มมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารเต็มและอาหารที่มีรสหวานลดลงกว่าก่อนการดำเนินกิจกรรมแก้ไขปัญหามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ยังมีพฤติกรรมการออกกำลังกายเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการดำเนินกิจกรรมแก้ไขปัญหามีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการแก้ไขปัญหาระดับโรคความดันโลหิตสูงและเบาหวาน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 91.84

นอกจากนี้ยังเกิดระบบ อสม.เจ้าของข้า ซึ่ง อสม. สามารถให้คำแนะนำ และดำเนินการให้บริการสุขภาพที่บ้านกับกลุ่มผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงและเบาหวาน ทั้งนี้ในการดำเนินการระยะยาว ระบบบริการสาธารณสุขของรัฐ โดยศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านต๋อนได้เข้ามาเชื่อมต่อในการรับเป็นที่ปรึกษาและการติดตามดูแลผู้ป่วยในชุมชน เพื่อเกิดความยั่งยืนในการส่งเสริมความสามารถในการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงและเบาหวาน

คำสำคัญ กระบวนการมีส่วนร่วม, โรคความดันโลหิตสูงและเบาหวาน

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : กลยุทธ์การพัฒนาวัฒนธรรมคุณภาพการศึกษาของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาล ในสังกัด
สถาบันพระบรมราชชนก

คณะผู้วิจัย : นางสาวเขาวลัักษณ์ มหาสิทธิวัฒน์ และ ดร.ปิ่นฉัตร ชัชวรัตน์

วัฒนธรรมคุณภาพการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่สถาบันการศึกษาต้องพัฒนาให้มีขึ้นในสถาบัน การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการณ์คุณภาพการศึกษาของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก และเพื่อสร้างกลยุทธ์การพัฒนาวัฒนธรรมคุณภาพการศึกษาของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาล 25 แห่ง จำนวน 25 คน และอาจารย์ประจำของวิทยาลัยพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก 25 แห่ง จำนวน 625 คน การจัดทำกลยุทธ์โดยการประเมินสภาพการณ์วัฒนธรรมคุณภาพของวิทยาลัยพยาบาล ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กำหนดกลยุทธ์และตรวจสอบกลยุทธ์โดยการจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ และปรับแก้ไขกลยุทธ์ตามข้อเสนอแนะให้สมบูรณ์สามารถนำไปใช้ได้จริง

ผลการวิจัยปรากฏว่าการประเมินสภาพการณ์วัฒนธรรมคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาล โดยใช้เทคนิค SWOT พบว่า สภาพการณ์ของภาวะผู้นำและทีมบริหาร วัฒนธรรมองค์กร ฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ การพัฒนาบุคลากร งานการจัดการเรียนการสอน งานพัฒนานักศึกษา งานวิจัย งานบริการวิชาการ งานทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และงานประกันคุณภาพการศึกษา ยังมีจุดอ่อนและอุปสรรคที่ยังต้องพัฒนา มีปัจจัยแห่งความสำเร็จในการดำเนินงาน ผลการประมวลข้อมูล ได้แนวทางการนำไปใช้ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญนำไปสู่การพัฒนากลยุทธ์ ผลการพัฒนากลยุทธ์การพัฒนาวัฒนธรรมคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาล ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ประกอบด้วย 2 ประเด็นกลยุทธ์หลัก ได้แก่ ประเด็นกลยุทธ์การสร้างวัฒนธรรมคุณภาพ และประเด็นกลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประเด็นกลยุทธ์การสร้างวัฒนธรรมคุณภาพ ประกอบด้วย กลยุทธ์การสร้างเสริมภาวะผู้นำแก่ผู้บริหารสูงสุด กลยุทธ์การสร้างทีมผู้บริหารที่เข้มแข็ง กลยุทธ์การส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานมุ่งสู่คุณภาพ การศึกษาของอาจารย์ และกลยุทธ์การปรับเปลี่ยนกระบวนการและวิธีการทำงาน ประเด็นกลยุทธ์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วยพัฒนาการจัดการศึกษา การพัฒนาคุณภาพบัณฑิต การพัฒนาผลงานวิจัย การสร้างสถาบันให้เป็นที่ยอมรับในการบริการวิชาการ การสร้างระบบการเผยแพร่งานด้านศิลปและวัฒนธรรม และการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา จะเห็นได้ว่าการนำเอากลยุทธ์ใหม่มาใช้โดยที่มองข้ามความสำคัญของวัฒนธรรมองค์กรอาจเกิดความล้มเหลวได้ การส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานมุ่งสู่คุณภาพการศึกษาของอาจารย์เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กรให้เป็นวัฒนธรรมคุณภาพที่จะส่งผลให้การปฏิบัติตามกลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ กลยุทธ์วัฒนธรรมคุณภาพ คุณภาพการศึกษา วัฒนธรรมคุณภาพการศึกษา

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ผลของการนำกระบวนการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของแกนนำนักเรียนหญิงในการแก้ไขปัญหาเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

คณะผู้วิจัย : นางสาวเยาวลักษณ์ มหาสิทธิวัฒน์ และ ดร.ปัทมธร ชัชวรัตน์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาผลของกระบวนการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมของนักศึกษาพยาบาลและแกนนำนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในการแก้ไขปัญหาเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น และ 2) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษาพยาบาลและแกนนำนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในการแก้ไขปัญหาเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : Par) ประกอบด้วย 1) การเตรียมการและประเมินสถานการณ์ วิเคราะห์ปัญหาทางเพศและความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยของนักเรียนหญิงในจังหวัดพะเยา 2) การสร้างภาคีการทำงานร่วมกันกับโรงเรียน จำนวน 5 โรงเรียน 3) การเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษาพยาบาลและนักเรียนแกนนำ 4) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการแก้ไขปัญหาทางเพศ โดยนักศึกษาพยาบาลให้ความรู้เกี่ยวกับผลของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น และความรู้เกี่ยวกับมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย แก่แกนนำนักเรียน การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และจัดเวทีเสวนา (Forum) ของตัวแทนนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย นักศึกษาพยาบาล 67 คน นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 270 คน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 234 คน

ผลการศึกษา พบว่า วัยรุ่นหญิงมีความเสี่ยงของพฤติกรรมทางเพศ ร้อยละ 43 แต่มีความรู้เกี่ยวกับมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย เพียงร้อยละ 6 โดยโรงเรียนที่เป็นภาคีเห็นว่าเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นกำลังเป็นปัญหาที่สำคัญของโรงเรียน มีนักเรียนนักศึกษาที่ต้องหยุดการเรียนเนื่องจากมีผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ และต้องการที่จะมีภาคีการรณรงค์เพื่อแก้ไขปัญหาเพศสัมพันธ์โดยแกนนำนักเรียนที่มีนักศึกษาพยาบาลเป็นผู้เกี่ยวข้อง ผลการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาทางเพศสัมพันธ์ และพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาพยาบาล ปรากฏว่า นักศึกษาพยาบาลตระหนักถึงผลของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและความรู้เกี่ยวกับมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยเป็นอย่างดี และสอนนักเรียนแกนนำให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสนุกกับการเรียนรู้ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งนักศึกษาพยาบาลในบทบาทของผู้ให้ความรู้และแกนนำนักเรียนหญิงในบทบาทผู้รับความรู้ โดยพบว่าก่อนกระบวนการเรียนรู้ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มี พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ร้อยละ 12.3 และมีความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย ไม่ถูกต้องทุกคน ส่วนนักศึกษาสาขาอาชีพ มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ร้อยละ 10.3 และมีความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย ไม่ถูกต้องทุกคน และเมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการเรียนรู้ พบว่า กลุ่มเป้าหมายทุกคนไม่มีคะแนนที่แสดงถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และมีความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยถูกต้องทุกคน

นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการแก้ไขปัญหาทางเพศจาก การจัดเวทีเสวนา (Forum) ร่วมกันระหว่างนักวิชา นักศึกษาพยาบาล นักเรียนและนักศึกษา ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการและกิจกรรมการรณรงค์ของแต่ละโรงเรียน เพื่อการแก้ไขปัญหาเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเพื่อขยายเครือข่ายการเรียนรู้ไปสู่

บทคัดย่อ

นักเรียนคนอื่นๆ เป็นความเข้มแข็งและพัฒนาการของศักยภาพแก่นนำนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม จะเห็นได้ว่ากลุ่มนักศึกษาและนักเรียนมีศักยภาพในการรณรงค์และแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมและยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาทางเพศที่กลุ่มเสี่ยงมักจะเล่าให้เพื่อนฟังมากกว่าครูหรือผู้ปกครอง หากได้มีการพัฒนาศักยภาพและมีกระบวนการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมของนักเรียนและนักศึกษา ประกอบกับการสร้างภาคีทำงานร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องที่พร้อมจะร่วมมือในการแก้ไขปัญหาสังคม

คำสำคัญ กระบวนการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม การเสริมสร้างศักยภาพ แก่นนำนักเรียนหญิง ปัญหาเพศสัมพันธ์ การแก้ไขปัญหาเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี

พะเยา

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : พฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พยาบาล ในการสอนภาคปฏิบัติ ตามการรับรู้ของ
อาจารย์พยาบาลและนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

คณะผู้วิจัย : นางสมศรี ทาทาน และ นางพวงผกา คำดี

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พยาบาลในการสอนภาคปฏิบัติตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลและนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์พยาบาล จำนวน 22 คน และนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 2-4 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 180 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลและอาจารย์พยาบาลเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลด้วยความเอื้ออาทรของอาจารย์พยาบาลที่สอนภาคปฏิบัติ ตามปัจจัยการดูแล 10 ประการของทฤษฎีการดูแลของมนุษย์ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และเปรียบเทียบพหุคูณ ด้วยวิธีของ LSD

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พยาบาล ในการสอนภาคปฏิบัติรายด้าน ตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก 7 ด้าน และระดับดี 3 ด้าน ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พยาบาลในการสอนภาคปฏิบัติรายด้าน ตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีทั้ง 10 ด้าน และค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พยาบาลในการสอนภาคปฏิบัติโดยรวมตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.54$) และค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พยาบาล ในการสอนภาคปฏิบัติโดยรวมตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.34$) เมื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ เกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พยาบาลในการสอนภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลแต่ละชั้นปี พบว่า นักศึกษาแต่ละชั้นปีมีระดับกับรับรู้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี

พะเยา